

La Chapellerie du Sphinx

place de la Cathédrale, 2, Liège.

se recommande par la finesse de ses formes, la qualité de ses feutres et la modicité de ses prix.

Ses feutres ne se tachent pas à la pluie, ne se déforment pas à l'usage et se vendent 25 pour cent moins cher qu'ailleurs.

Rayon spécial de *Riflemens-Bérêts et Fantaisies* pour Enfants.
Parapluies & Canes.

MAISON BRIAS & Cie

BORDEAUX. 103, Quai des Chartrons. BRUXELLES. 18, rue Marché-au-Bois.

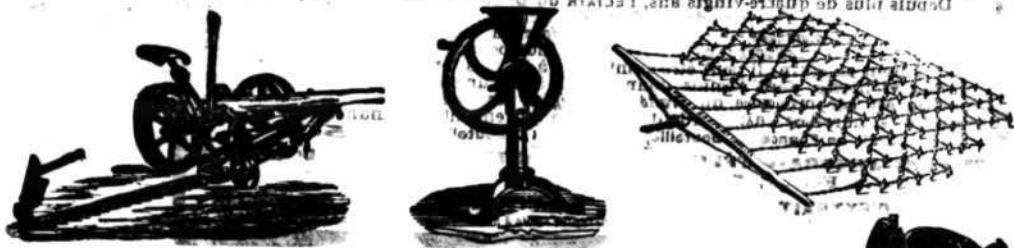
Fournisseurs de la Cour.

Spécialité de vins fins de Bordeaux et Bourgogne.

Assortiment complet de Champagne, Porto, Madère, Malaga, Cognac, etc.

Distillerie de liqueurs fines et ordinaires.

ACCEPTÉ AGENTS AVEC CLIENTÈLE, BONNES RÉFÉRENCES.

ALGEMEENE IJZERHANDEL DUTRY-COLSON

Veldstraat, 12, GENT.

GROOTE VOORRAAD VAN ALLERLEI SOORTEN

VAN

Land-, Hout- en Nijverheidswerktuigen, zoals strooisnijders, haver en boonenbrekers, pleimolens, wortelwasschers en snijders, ploegen, eggen, rollen, hooirakken, vlabrekers, zwingel machiënen, tabak machiënen, zaai-, maai- en pikmachinien, aal- en waterpompen van alle slag.

AMERIKAANSCHÉ WINDMOLENS
ONTWERPEN OP AANVRAAG.

Melkerij-, Wasch- en Strijkartikels.

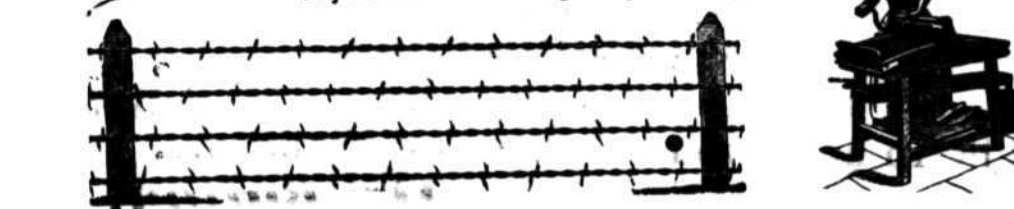
KEUKEN- EN HUISGERIEF.

Gevlochten ijzerdraad en kunstmatige doornen.

MÉTAL DÉPLOYÉ

voor afsluitingen, enz.

Prijzen alsook inlichtingen op aanvraag.

Répinères St Victor

DIJON-ROBE.

propriétaire, Huy.

Arbres forestiers, fruitiers et d'ornement.

Pommiers, poiriers, pruniers, cerisiers, hautes lises pour vergers.

Occasion : 910.000 épinés de 1-50 à 2 mètres
15.000 arbustes d'ornement (fortes touffes).

« VIENNA »

VÉRITABLE BIÈRE DE SANTÉ.

Digestive et nourrissante, uniquement composée de malt et de houblon, et sans être sans perdre de ses qualités, pour châteaux et villas.

Caisse d'origine vissées et plombées de 40 bouteilles, 255 francs.

(Emballage et verre repris pour 5 fr.)

Agents généraux :

Anvers : DU BOIS & DE RIDDER.

22, Courte rue de l'Hôpital.

Agents et Dépositaires demandés.

Maison de production Le semences sélectionnées, fondée en 1856.

J. Collette-Ronchaine

A HUY (Belgique).

Renseignements sur la création des prairies et emploi des engrais.

Graines fourragères, potagères, fleurs, houblon et plantes. Engrais concentrés spéciaux favorisant le développement des feuilles, la qualité des graines ou des fruits.

Grâce à l'exposition et à la nature de notre sol et à une culture intensive raisonnée, à base d'engrais phosphatés, nous obtenons des semences pouvant avantageusement soutenir la comparaison avec celles de tous les autres producteurs.

Prix-courant et échantillons francosur demande. Téléphone n° 56.

Dépôt général chez NOE-VAN OETEREN, rue de Maestricht, semences de betteraves, de trèfles de campine et graminées.

Véritable tabac de la Semois

GARANTI PUR

des cultures et de la fabrication de

Leger-Nicolay

au Bois-Jean sur Semois par Orchimont.

Vieux extra fort, 1/2 fort ou doux, fr. 2,50 le kil.

franco par 5 kil.

fr. 2,40 le kil.

franco par 15 kil.

3 ans et plus, fabric. spéciale, fr. 2,60 le kil.

franco par 5 kil.

Pour cause de déménagement.

A vendre

Environ 260 bouteilles Bordeaux Grand ordinaire

St Loubès 1895

St Julien 1895

St Emilion 1895

St Julien 1895

St Emilion 1895

Pour conditions et dégustation, s'adresser à Jean DANE, tireur de vins, rue de la Plaine, n° 24, Tongres.

BIJVOEGSEL AAN DEN POSTRIJDER

van den 30 Maart 1901.

EEN ROZENRUIKER

In het Duitse stadje Norderheim waren op een zomervond van het jaar 1794 vele menschen op straat.

Het was een warme dag geweest en al wie daartoe de gelegenheid had, begaf zich naar buiten om in de koele avondlicht wat op te frisschen. Maar ook was er nog een bijzondere reden, die velen er toe bracht een paar straten om te loopen en wel bepaald langs het huis, waar de burgemeester Van Meulen woonde.

Daar toch waren alle vensters hel verlicht; de voordeur stond open en daarvoor wachtten twee bedienden de gasten op, die met rijtuigen kwamen aanrijden, en bij het uitstappen haast verblind werden door het felle licht, dat uit de gangen straalde.

Ook werd daarbinnen muziek gehoord: daar werd feest gevierd ter eere van des burgemeesters dochter, die binnen enkele dagen met luitenant Von Kleeberg in het huwelijk zou treden.

Luitenant Von Kleeberg, de eenige zoon van den gepensioneerden generaal van dien naam, had het meisje dat nu zijne bruid was, reeds jaren lang gekend; het huis zijns vaders lag vlak naast dat van den burgemeester en al den tijd, dat de generaal daar had gewoond, had hij met den burgemeester vriendschap onderhouden, en zoo waren de kinderen met elkaar in aanraking gekomen.

De generaal was een jaar overleden, zijn zoon had alles geërft wat hij bezat, en het was niet weinig; bovendien was hij eerste luitenant in het regiment van landgraaf Karel, er was geen reden, om met het reeds zoo lang besproken huwelijk te wachten, en zoo waren zij reeds voor een paar weken in ondertrouw opgecoomen.

Het was geen wonder, dat de inwoners van Norderheim belangstellend waren: immers allen hadden zoowel den burgemeester als den generaal reeds lang gekend en hoog geacht, en niet minder achting gevoelde men voor het zachte meisje, dat veel goed deed, en voor den krachten luitenant.

Hij zag er dezen avond bijzonder voordeel uit in zijn prachtige uniform: zijn gelaat straalde van geluk en zijne anders zoo vurige oogen hadden eene bijzonder zachte uitdrukking.

En ook Renate Van Meulen gevoelde zich buitengewoon gelukkig: van alle zijden waren vrienden en familieleden gekomen, om haar geluk te wenschen, en al die tot haar gerichte minzame woorden en goede wenschen hadden haar bijzonder vroolijk gestemd. Maar nu verlangde zij naar een oogenblik

verpoozing en vragend zag zij haren bruidegom aan, die haar aanstonds begreep en met haar in een uithouwer der zaal voor een venster dat op den tuin uitzag, ging zitten.

Wat ben ik blij, eens te kunnen uitrusten van al dat gewoel, Renate, zeide hij zuchtend.

Hé, ik vind het erg lastig, dat die menschen zooveel belang in ons stellen en ze bewonderen u zoo!

Ge bedoelt zeker mijn uniform, zegt hij lachend.

Ja, natuurlijk, antwoordde zij, en ze plukte een paar blaadjes van een prachtige, witte roos, die in haren boezem stak. Hoe krijgt ge dat toch gedaan, die prachtige rozen iederen morgen in de klimop voor mijn kamervenster te steken?

Neen, dat zeg ik niet, dat is mijn geheim, antwoordde hij lachend, tracht mij maar eens te betrappen.

Dat heb ik al gedaan, maar telkens waren ze er al als ik ernaar keek; toe zeg het maar!

Neen, niet voordat we getrouwd zijn, dan zult ge wel gauw baas zijn en mij gebieden, het te zeggen, maar nu ben ik nog mijn eigen meester.

Leelijkerd, zei ze, hem een tik met haren waaijer gevend, maar tegelijkertijd met haar blik dit woord tegensprekend, breek uw hals maar niet met die klimpartijen.

Zoudt ge dan liever geen rozen hebben?

Neen, dat bedoel ik niet, als het niet gevaarlijk is en ge zijt voorzichtig. Maar daar komen weer andere gasten, we moeten ons vertoonen.

Ze stonden op en gingen in de zaal, waar ze spoedig het middelpunt waren van eenen grooten kring menschen, die zich verheugden in het bijna wolkeloos geluk der jonge lieden.

Elken morgen, die voorbijging, vond Renate haar rozenruiker onder het venster in de klimop steken, zonder dat zij ooit kon uitvinden, hoe haar bruidegom er in slaagde dien daar te brengen, en eindelijk was de dag aangebroken, waarop zij door de heilige banden des huwelijks met den vriend van zoovele jaren zou verbonden worden.

Vroeg was zij opgestaan en haar eerste blik was naar buiten geweest, naar de plaats waar nu reeds zooveel dagen de bloemen het bewijs hadden gegeven van zijne gevegenheid voor haar; nu echter waren er geene bloemen te zien.

Een oogenblik voelde zij zich teleurgesteld, maar spoedig dacht zij dat het nog zeer vroeg was, en dat zij nu wellicht toch de gelegenheid zou hebben te ontdekken hoe bij het aalegde.

Een uur verliep, maar er gebeurde niets; hoewel zij het aardig zou hebben bevonden, ook dezen laatsten morgen zijn welriekenden groot te ontvangen, nam zij het hem toch

niet kwalijk, dat hij nu wegbleef, bij zou wel aan ernstiger dingen denken dan aan rozen, want hij nam hetgeen belangrijk was, ook gewichtig op.

Maar wat erger was; een paar uren later toen zij haren bruidegom reeds verwachtte, kwam de oppasser van den luitenant naast aanschellen en vragen of de luitenant daar niet was. Grootte ontsteltenis ontstond op die boodschap en allen snelden naar voren, om te vragen wat er was gebeurd. Het was in twee woorden te zeggen: de luitenant was niet op zijne kamer en was nergens te vinden: anders wist de oppasser er ook niets van.

Een doodelijken angst maakte zich van Renate meester die hoe langer hoe sterker werd, toen uur na uur verstreek en niets van den bruidegom werd ontdekt, en die in doffe, moedelooze berusting overging, toen ook dagen en weken voorbij gingen, zonder dat het raadsel werd opgelost.

Jaren waren voorbij gegaan.

Ook het stadje Norderheim had de gruwelen van den oorlog gezien en daarin deel in den nieuwen tijd van stoffelijke welvaart.

Spoorwegen begonnen aangelegd te worden, alras ook langs Norderheim, en de vroegere vrije rijksstad kwam tot nieuwen bloei.

Huis na huis werd afgebroken om voor meer moderne plaats te maken: alleen de oude woning van luitenant Von Kleeberg en het daarnaast gelegen vroeger burgemeestershuis bleven ongedeerd staan.

Renate Van Meulen, reeds eene oude dame geworden, leefde daar nog, de droeve herinneringen aan haar gebroken levensgeluk trachtend te verhelderen door een ijverig leven vol werken van barmhartigheid.

Het huis naast haar behoorde thans aan de gemeente, die het had verhuurd.

Op zekeren dag was er iets stuk aan het dak: een werkmán ging op zolder en verheep het gebrek. Opeens ontdekte hij een luikje en, goed met de ligging bekend, begreep hij, dat dit naar het huis van mejuffer Van Meulen voerde. Nieuwsgierig maakte hij het open: neen, het bleek, nog eene ruimte tusschen de beide huizen te zijn, die echter nooit was opgemerkt omdat het dak er over heen viel en de muren voor en achter tegen elkaar kwamen. Hij liet zijne lantaarn aan het touw naar beneden, tot zij op den grond rustte: wat zag hij daar? Hij werd doodsblijk maar zag nadertoe. Een geraamte lag daar met eenige halfvergane lompen, waarop echter vergulde knopen en koorden schitterden. Naast het geraamte lagen eenige verdroogde bloemblaadjes. Het was de luitenant.